

ת"פ 16110/08/17 - מדינת ישראל נגד סארי אבו סוף (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו, יעקוב חלאילה (עציר) תושבי איו"ש - נדון

בית-משפט השלום בבאר-שבע

ת"פ 16110-08-17 מדינת ישראל נ' אבו סוף (עציר) ואח' 21 באוגוסט 2017

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

על-ידי באי-כוחה עו"ד רוזין אדרי ועו"ד שרון לוי

נגד

הנאשמים

1. סארי אבו סוף (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו

על-ידי בא-כוחו עו"ד מוסטפא נסאר

2. יעקוב חלאילה (עציר) תושבי איו"ש - נדון

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת-דין

על יסוד הודאת הנאשם, הינני מרשיע אותו בכניסה לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, ובשימוש במסמך מזויף, בהתאם להוראת סעיף 420 לחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום, כ"ט באב התשע"ז, 21 באוגוסט 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

טיעוני בא-כוח המאשימה לעונש:

אין לנאשם הרשעות קודמות. אני מגיש טיעונים לעונש בכתב (הוגשו וסומנו **במ/1**).

טיעוני בא-כוח הנאשם לעונש:

מדובר בהסתבכות ראשונה. אין לו כניסות קודמות. הוא נשוי ואב לשלושה ילדים, ועובד כמורה למתמטיקה בבית-הספר. הוא משתכר 2,500 ₪ בחודש והמצב מאוד קשה. הוא נכנס כדי לעבוד.

הוא פנה למעסיק וקיבל אישור מזויף. אם לא היה לו אישור כניסה מזויף לא היה נעצר, שכן איננו עומד בהנחיות.

עמוד 1

אבקש להסתפק בתקופת מעצרו, שכן אתמול חזרו המורים לבית-הספר, והבנתי ממנו שהוא אומנם לא בסכנת פיטורין, אך מצבו יהיה רע מאוד אם לא יחזור לבית-הספר. בגין עבירה זו בלבד לא היו מגישים נגדו כתב אישום. גם על שימוש במסמך מזויף אינני חושב שמקבלים מאסר בפועל. אבקש לגזור עליו חודש ויום.

הנאשם:

אני מורה למתמטיקה. מלמד חטיבת ביניים.

גזר-דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין ובעבירה של שימוש במסמך מזויף. על-פי המתואר בכתב האישום

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בערכים המוגנים של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה והסדרת שוק העבודה. בעקיפין יש בכניסתו של הנאשם לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה בביטחונו של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ר' דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 **מוחמד אלהרוש נ' מ"י** (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה.

בעניין אלהרוש הכיר בית-המשפט בכך שמצב ביטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון.

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית-המשפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, בת"פ 3939-12-15 ובת"פ 65591-11-15; וכן בעפ"ג 62917-10-15, בעפ"ג 46537-10-15, בעפ"ג 63731-10-15, בעפ"ג 62917-10-15 ובעפ"ג 57021-10-15, פסקאות 13-14, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניי, בהבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם השתפר המצב הביטחוני מאז ניתנו אותם גזרי-דין שאליהם הפנה בית-המשפט, וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי בית-המשפט לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאבוננו, גם כיום אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים, המבוצעים בתחומי הקו הירוק ומחוצה לו, ואין לומר כי הארץ תשקוט ארבעים שנה ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בנוגע לעבירת השב"ח יכול ותשתנה אף מאזור לאזור. בענייננו, וכידוע שיפוטית, ישנם האזור המכונה "ג'ימבה" ופתחת רמאדין, שבהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך ששוהים בלתי-חוקיים רבים, אף כאלו המתגוררים באזור השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באותם אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנסיבות הקונקרטיות האופפות כניסה זו כאשר ביחס אליה ניתן לומר כי זו נמצאת במדרג הבינוני בחומרתה. מחד, מדובר בכניסה יחידה לצורכי פרנסה ללא עבירות נלוות, כאשר הנאשם שהה בכל הנלמד תקופה קצרה בשטחי המדינה, וביקש לצאת חזרה לביתו.

מנגד, הנאשם החזיק ברשותו מסמך הנחזה להיות אישור כניסה לישראל בידעו שהוא מזויף, ואף הגדיל עשות כאשר הציגו לשוטר שביקש לברר את זהותו. עצם הצטיידותו ברישיון עבודה מזויף מלמדת באופן אינהרנטי על תכנון שקדם לביצוע העבירה. מטבעם של דברים הדבר לא נעשה לצורך שימוש חד-פעמי אלא נועד להכשיר את עבודתו בתחומי המדינה על-פני תקופה רצופה. מנגד, סבורני כי יש לאבחן לקולא שימוש ברישיון עבודה מזויף על-פני תעודת זהות מזויפת, ובמה דברים אמורים: זיוף תעודת זהות ישראלית במאובחן מאישור שהייה מצדיק החמרה שכן השימוש בתעודת זהות ישראלית נועד להסוות את עצם היות המחזיק בה שוהה בלתי-חוקי ויש בה, ולו מבחינה פוטנציאלית, לבצע פעולות נוספות תחת אותה זהות בדויה מעבר לשהייה ללא כל מגבלה בכל תחומי המדינה. שימוש ברישיון עבודה מזויף אינו מסתיר מפני גורמי אכיפת החוק את דבר היותו תושב הרשות כאשר אישורים אלו מוגבלים למקום עבודה ספציפי תוך ייחוס לשעות העבודה מוגדרות.

לאור אלה, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות ומהותן, התחכום והתכנון המוקדם שקדם להם, הריני לקבוע כי במקרה הנדון מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמצאת במדרג הבינוני.

מכל המקובץ לעיל הינני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם מן הראוי שינוע בין חודש וחצי ל-7 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם ולקולא תילקח בחשבון הודאתו שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, שמצוקה כלכלית הביאה אותו לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין ובריצוי עונש מאסר בפועל. על המצוקה שבה מצוי ניתן ללמוד מכך שמדובר במי שנכנס לישראל הגם שבמהלך השנה זה משמש כמורה למתמטיקה בחטיבת הביניים. המדובר בתושב השטחים אשר מעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נוכח

היעדרה של מעטפת תומכת. מנגד יש לתת משקל נוסף לשיקולי הרתעת הרבים גם בגדרי המתחם, בשים לב לנפוצות העבירות שבהן זה הורשע.

מכל המקובץ לעיל, הינני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 50 ימים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 7.8.17;
- ב. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל;
- ג. שלושה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה של זיוף מסמך או שימוש במסמך מזויף.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית-המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום, כ"ט באב התשע"ז, 21 באוגוסט 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט